

MRS. VRIENIS
2183-AMSTERDAM AVE.
NEW YORK CITY.

NEW YORK SATIRE

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνει
• μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κἀνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ἰόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Ἄριθμὸς σαράντα ἕνα καὶ τὰ Ρούσικα σαντοῦρια
τὰ καινούρια Καλεντίνη παίζουσι τώρα νταβατούρια.

Ἄν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεις ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐνηηκόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν σπραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτὰ.

Δεκεμβρίου δέκα πέντε
κι' ὄλοι πᾶμε μὲ πονέντε.

Στὸ Θᾶνο τὸ Γιαννούλη, στὸ φίλο τὸ νεκρὸ
ἀπ' τὴν καρδιά σταλάζω δάκρυ κι' ἐγὼ πικρὸ.

Μὲ τὴν καρδιά συντρίμματα καὶ βουρκομένο μάτι
στοῦ Χάρου πάλι βρέθηκα τὸ παγερὸ Παλάτι
κι' ἀμίλητος στὰ χέρια μου τρεμουλιασμένα πῆρα
τοῦ Πόνου τὴν ἀγύρευτη φαρμακεμένη Λύρα.

Πῶς τῆς ἐλπίδες μου κυτῶ χλωμές σὰν στρέφω πίσω!
Τραγοῦδι γάμου πίστευα μιὰ μέρα νὰ τονίσω
μ' ἀνέλπιστα στὸ ξάφνιασμα τῆς ἀσπλαγῆς σου Μοίρας
θρηῆνος σκορπιέται στ' ἄγγιγμα κάθε χορδῆς τῆς Λύρας

Κλᾶψτε τον. Ὅλοι κλᾶψτε τον τὸ Θᾶνό μου τὸν ξένο
Λουλοῦδι ποῦ ἐφύτρωσε σὲ χῶμα ἰσοκιμένο
καὶ μεσ' στὸν ἴσκιο ἔζησε χρόνια καιρὸς καὶ μῆνες
νὰ ξεραθῇ σὰν τᾶγγιξαν τοῦ ἥλιου ἢ ἀκτίνες.

Κλᾶψτε τον ὄλοι κλᾶψτε τον τὸ δύστηνό μου φίλο.
Τὸ βράχο τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀρετῆς τὸ στυλο,
ποῦ μεσ' στὸ δρόμο τῆς ζωῆς διαβάτης κουρασμένος
ἔσβυσε ξένος, ἀγνωστος καὶ χιλιοπικραμένος.

Ποιὸς ξέρει τί νὰ καρτερῇ καὶ τὸ δικό μας σῶμα!
Εἶναι βαρὺ, ἀσίρωτο τῆς ξενητείας τὸ χῶμα
καὶ ἄστοργα μᾶς δέχεται παραρριχτούς σὲ μι' ἄκρη
τὸ χῶμα ποῦ ποτίζομε μὲ τῆς καρδιάς τὸ δάκρυ.

Κοιμήσου ἕπνον ἤσυχον πιστέ μου φίλε τώρα
κι' ἂν στὴ ζωὴ ἀδιάκοπα σ' ἔδερνε μαύρη μπόρα
στοῦ τάφου τώρα ἄραξες τ' ἀπάνεμο λιμάνι
ποῦ κῆμα πόθων ἄγριο καὶ πόνων δὲν τὸ πιάνει.

.....
Στὸ νησοκαμμένον τάφο σου τώρα κι' ἐγὼ σκαμμένος
ἀγνωστος μέσα στοὺς γνωστούς καὶ στοὺς ἀγνώστους ξένος
φιλῶ μὲ πόνο τ' ἄστοργο τῆς ξενητείας μας χῶμα
ποῦ κλεισε φίλο ἀκριβὸ κι' ἀγαπημένο σῶμα.

True translation filed with the Postmaster at New York, N. Y. on the 13th December, 1917 as required by the act of October 6th, 1917.

Στὸν Περικλῆ ὁ Φασουλῆς ἐν μέρει σκεπτικὸς λέει πῶς εἶναι ἄνθρωπος μὰ καὶ σατυρικός

Π.—Πάλι σὲ βλέπω σκεπτικὸ
Σκουντουφλισμένον πάλι
Μήπως στὸ προμηθευτικὸ
ἐκόλλησες τσουβάλι
κι' ἔκανες χρήματα πολλὰ
καὶ καταθέσεις ἔχεις
κι' ἐνῶ σοῦ λείπουν τὰ μυαλά
γιὰ Προεδρεῖα τρέχεις;
Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ
ποῦ ὅλοι κάνουν κάτι
τί τάχα νὰ σ' ἀνησυχῆ
βρὲ Φασουλῆ σακάτη;
Μήπως στὴ λίστα φουκαρῶ
ἔχουν καὶ σένα βάλει
πῶς πῆρες μαρκετὸν παρὰ
πῶς πῆραν τόσο ἄλλοι;

Φ.—Ὅταν μπερντέ ὅπως ἐμεῖς
ἔχει κανεὶς στὴν πλάσι,
καὶ τὸν πληρώνει ὁ καθεὶς
μονάχα νὰ γελάσῃ
σὰν τὸν Παληῆσο Περικλῆ
πρέπει νὰ εἶναι μόνο
καὶ στὰ κατάβηθα νὰ κλεῖ
κάθε πιρὸ τοῦ πόνο.

Ὅσα ἢ πίκρα κι' ἂν πετᾶ
μεσ' στὴν ψυχὴ μας θέλῃ
πρέπει νὰ ποῦμε χωρατὰ
γιὰ νάβγῃ τὸ καρβέλι
γιατὶ ἂν βάλωμε φωνὴ
σὰν τὴ μοιρολογίστρα
τὸ ἄντερό μας θὰ γενῆ
στριφτὸ σὰν κουβαρίστρα

Σ' ὅποιον καιρὸ καὶ ἐποχὴ
νάχωμε πρέπει μοῦρλα
μὲ Ρωσσοικὴ ἀνακωχὴ
βαροῦμε τὰ ταμπουρλα
οὔρα καὶ ἴφ οὔρα καὶ ὄφ
ὁ Τρότζσκι ὁ τσακπίνης
πλὴν μπάμι καὶ μποῦμι ὁ Κορνιὼφ
φοτιὰ κι' ὁ Κολεντίνης.

Εἶτε συμβαίνουν τὰ καὶ τὰ
εἶτε γένοῦν καὶ τοῦτα
πρέπει νὰ λέμε χωρατὰ
νὰ παίζουμε λαγοῦτα
καὶ ἂν τὸ πρῶτό μας βιολί
ἐσχάτως ἔχει πάψει
εἶναι καθὼς τὸ λέν πολλοὶ
ποῦ ἔνεκα ἢ χάφι.

Πρέπει ἢ Λύρα τῶν Μουσῶν
σατυρικά νὰ ψάλλῃ
ιντεραλάιτ σὰν φασὸν
ὅπως τὸ λέν οἱ Γάλλοι.
μὰ ἐπειδὴ καὶ ἡ Τασῆ
συμφέρει νὰ μὴν κλάψῃ
στέκω καὶ γὼ στέκει καὶ σὺ
ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴ χάφι.

Ἄν διαρκῆ τὸ μπάμι καὶ μποῦμι
σὲ μέτωπο βαρβάτο,
Ἐὰν καράβια κάνουν μπλοῦμι
στῆς θάλασσας τὸ πάτο
Πλὴν ὁ μπερντέσ ἐν πειρασμῶ
μήπως τὸ κῶξ τὸ βλάψῃ
βγάξῃ ἐσχάτως τὸ σκασμὸ
παρατηρῶν τὴ χάφι.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένη ἐβδομάδα ἔφυγε μὲν, ἀλλ' ὄχι χωρὶς
ν' ἀφήσῃ λυπηρὰς ἀναμνήσεις σὲ μερικοὺς καὶ μερικὲς
ποῦ τὴν περιμέναν ἀνυπομόνως πότε νάρθῃ αὐτὴ πλὴν
φεῦ μόλις ἦρθε δὲν ἔβλεπαν τὴν ὥρα πότε νὰ φύγουν
αὐτοί.

Θέλωμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ περασμένη ἐβδομάδα ἐσημεί-
ωσε τὸ χορὸ τῆς Κοινότητος γιὰ τὸν ὅποιον ἐμάθαμε
σήμερα ὅτι ἔγεινε τὴν περασμένη ἐβδομάδα καὶ ὁ ὅποιος
ὅπως καὶ περίου ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ὁ ἔφορακὸς

ἐμαρτύρησεν ἀνακράζας ἐν συντριβῇ καρ-
δίας:

Κάθε πέρου καὶ καλλίτερα.
Καὶ ἐπειδὴ ὁμιλοῦμε γιὰ τὸ χορὸ τῆς Κοινότητος τὸν
ὅποιον ἔκαμαν διάφορα ποδάρια τοῦ Προεδρείου θυμη-
θήκαμε ὅτι ἐγένετο σκέψις—καθὼς μᾶς πληροφορήσαν
— νὰ δοθῇ καὶ μπάλ μασκέ, εἰς τὸν ὅποιον ὅμως θὰ ἐπι-
τρέπονται καὶ χωρὶς μᾶσκα ὅσοι εἶνε μασκαράδες ὅλο
τὸν ἄλλο χρόνον.

Τὴ σκέψι αὐτὴ τὴ βρίσκομε πολὺ λογικὴ γιὰ τοὺς
ἀνθρώπους ποῦ τὴν συνέλαβαν ἰδίως ὑπὸ τὰς συνθήκας
ποῦ ζοῦμε σήμερα καὶ προτείνομεν εὐσεβάτως στὰ μέλη
τῆς Κοινότητος ὅπως, εἰς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης ἀνε-
γερθῆ ἀναθηματικὸς ὀβελίσκος (σουβλί) εἰς τὸ ὅποιον
νὰ περσσοῦν τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου,
ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περᾶσωμε τοὺς ἰδίους.

Ἡ ἐβδομάδα λοιπὸν αὐτὴ δὲν μᾶς ἔδωκεν ἀπὸ τὰ γε-
γονότα ἐκεῖνα ποῦ γυροῦμε γιὰ νὰ μένωμε ὅμως πάν-
τοτε ἀγύρευτοι σὰν κάποια ἐφεύρει φαρμάκου ὑπὲρ τῆς
φαλάκρας, τὸ ὅποιον ὅσω περισσότερο μεταχειρίζεσαι
τόσο πὼς πολλὰς τρίχες βγάξεις ἀπὸ τὸ κεφάλι σου ἕως
ὅτου ἔρθῃ καιρὸς καὶ σταματήσῃ ἐσὺ τὸ φάρμακον καὶ
τὸ κεφάλι σου νὰ βγάξῃ τρίχες.

Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἡ πόλις μας δὲν εἶχε ὅπως
συνήθως πολὺν κάρβουνο, ἐμεῖς ὅμως εἴχαμε ἀρκετὸ κρὺ
καὶ ἔτσι ἐφέτος ὅσοι μὲν εἶχαν ἀγοράσει κάρβουνα κόβουν
μονέδα καὶ ὅσοι δὲν εἶχαν κόβουν καρφιά.

Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς ἐλλείψεως καρβούνου δὲν εἶναι
καὶ τόσο σοβαρὸ. Χωρὶς φοτιὰ περᾶ ὁ ἄνθρωπος—
ὅταν δὲν εἶναι ἀνύπαντρος—δὲν περᾶ ὅμως καθόλου μὲ
δίχως ζάχαρι, ἡ ὁποία τώρα τελευταίως κατήντησε πε-
ρισσότερο δυσεύρετη ἀπὸ τὸ πράσινο χαβιάρι καὶ ἀπὸ
τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑθνικῆς Πετσέτας.

Ὅλα τὰ εἶδη καὶ ἰδίως ἐκεῖνα ποῦ τρώμε ὡμὰ ἢ καὶ
μαγειρεμένα ἔχουν τόσο πολὺ ἀκριβύνει ὥστε οἱ μὲν πλού-
σιοι σκέπτονται νὰ τρῶνε ἕως τὸ Σάββατο γιὰ πολ-
λοστὴ φορὰ ἐκεῖνο ποῦ προτοφάγαν τὴν Κυριακὴν, οἱ δὲ
φτωχοὶ νὰ βγάλουν τὰ δόντια τους, ὄχι ὅμως μὲ τὴν ντα-
νάλια τοῦ ὀδοντοῦατροῦ, ἀλλὰ δ ο κ ι μ ᾶ ζ ο ν τ ε ς
νὰ φᾶνε μιὰ κουταλιά γλυκὸ κυδῶνι σὲ κάποιον φιλικὸ
μας σπίτι.

Ἐν τούτοις μ' ὅλο τὸ κρὺ καὶ τὴν ἀκρίβεια δίδονται
καὶ διαλέξεις πρᾶγμα τὸ ὅποιον μᾶς φέρει στὸ ἐξῆς
δίλημμα ὅταν μᾶς ὑποχρεῶνουν νὰ παραστοῦμε. Νὰ
πᾶμε καὶ νὰ μείνωμε μισὴ ὥρα στὴ διάλεξι ἢ νὰ κυ-
λισθοῦμε 6 ὥρες τσίτσιδοι καὶ ἐν Ἀδαμαίᾳ περιβολῇ
μέσα στὸ χιόνι; Τὸ ἀποτέλεσμα πολὺ φοβούμεθα πῶς
θὰ εἶναι τὸ ἴδιο γιὰ τὸν συνήθη αἰ διαλέξεις καὶ τὸ
χιόνι διαφέρουν κατὰ τοῦτο ὅτι ὅταν μὲν πέφτει χιόνι
ὁ κόσμος χτυπιέται μὲ χιονότοπα ἐνῶ ὅταν γίνονται δια-
λέξεις δὲν φτερουγίζουν λεμονόκουπες.

Πάντως ἡ περασμένη βδομάδα ἔφυγε ὅπως φεύγουν
ὅλα τὰ πράγματα σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ τσουβάλια
ποῦ καταβροχθίζουν ἢ πρέσες ἢ μεγάλες ἕως τὰ δολ-
λάρια τὰ δικὰ μας ποῦ τὰ μαζεῦομε ἕνα καὶ ἕνα καὶ τὰ
ρίχνουμε μαζεμένα στὸ πιεστήριο τοῦ Χατζιβασιλάκη.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ
(Συνέχεια ἐκ τοῦ Προηγούμενου.)

Παλάτια βλέπω γύρω κτισμένα μὲ κοχλία
κίττους ποῦ θόσκουν μέσα λαγοὶ μὲ πετραχήλια
καὶ μέγαρα τριγύρω ἐσκόμπιζαν γυαλάδα
σὰν φαλακρῶν κεφάλια ποῦ τὰ χτυπᾶ λιακάδα.

Πολυομιμάτων σπίτια καὶ Σεραφεῖμι παλάτια
δεξιὰ ἔσρβᾶ κυτοῦσα μὲ θαμπωμένα μάτια
ὅμως κανένα πόρτα δὲν εἶχε μήτε τρύπα
ποῦ γύρισα ἀμέσως στὸν ὀδηγὸ καὶ εἶπα.

Κῦρ Ποδαρεῖμι γιὰ πὲς μου γιατί τὸ νοῦ μου χάνω.
Πῶς ἀνεβαίνουν τάχα σ' αὐτὰ τὰ σπίτια πάνω,
ποῦ μοιάζουν βουλωμένες θεώρατες μπουκαλές
καὶ μήτε πόρτες ἔχουν παράθυρα ἢ σκάλες;

Σὰν εἶσαι νηφεριμένος μοῦ λέει ἀπ' τὴ ζῆσι
δὲν ἔχει ἡ ψυχὴ σου ἀκόμα καθαρίσει
καὶ ζαλισμένη εἶναι σὰν τὸ γνωστὸ Σοτήρα
ποῦ δῶ ἐκεῖ ψαρεύει τὸ φραῆζο καὶ τὴ λίρα.

Οἱ Ἄγγελοι σὲ ὕψος καινούργιο ἔχουν φθάσει
δὲν εἶναι ὅπως εἶχες μεσ' στὸ Σχολεῖο διαβάσει
ὡς ὁ Γιακὼβ τοὺς εἶδε στὸν ὕπνο του κασίδη
μὲ σκάλες ν' ἀνεβαίνουν καὶ τοῦρθε οριπιτίδι.

Τοὺς ἄλλαξαν κι' ἐκείνους ἐπίσης οἱ αἰῶνες.
δὲν εἶναι πῶς τοὺς βλέπεις σὲ Ἐκκλησίᾳς εἰκόνες
μὲ ποδητὰ τσαρούχια, ἀγριεμένη φάτσα
καὶ δὲν κρατοῦν στὸ χέρι ρομφαία μήτε στρατσα.

Σὰν σ' εἶχαν ἔτσι μάθει μεσ' στὴ ζωὴ τὴν ἄλλη
θαρρεῖς φτερά πῶς βλέπεις στὴ πλάτη τους χαμάλῃ
γιατ' ἡ ψυχὴ σου ἔχει τῆς γῆς ἀκόμα βίδες
ὅπως οἱ πατριώτες οἱ πολεμοχαρῆδες.

Σὰν τί νομίζεις εἶναι αὐτὸ ἐδῶ βρὲ βῶδι;
Μὰ γιὰ στραβὸ μὲ πῆρες; τοῦ λέω, εἶναι πόδι.
Ἐνα ποδάρι εἶναι ποῦχει καὶ κάλους κάνει
θαρρεῖς μυαλὸ πῶς εἶναι τοῦ φίλου μου Τακάνη.

Ὁ Ἄγγελος μὲ βλέπει μὲ συχαμάρα κάποια
καὶ ὄρεσε μοῦ φωνάζει στὰ μάτια σου τὰ σάπια.
ποῦ γιὰ χαζοὺς τὸ πνεῦμα τὸ βρώμικόν σου βλέπει
ἀνθρώπους ποῦ ἀξίζουν γιὰ νὰ πουλοῦν σαλέπι.

Αὐτὸ δὲν εἶναι πόδι μήτε καὶ τοῦτο χέρι
αὐτὸ εἶναι χεμῶνας, ἐκεῖνο καλοκαῖρι
καὶ σὺ νομίζεις στόμα καὶ σὺ θαρρεῖς γιὰ μάτι
«ἀπὸ τὸ Μέγα Πνεῦμα τ' ἀσύλληπτο κομματί.»

Μὲ βλέπεις; Δὲν σὲ βλέπω, πλὴν σὲ ἀκούω ὅμως
Κυριακῆς ἀργίας θαρρῶ πῶς εἶσαι νόμος
ποῦχε στὴν πρώτη ζῆσι ὅλες κλειστὲς τῆς μπάρες
ὁμπραριέρης ὅμως ἐμάζεψε δεκάρες.

Ἄκουσ μοῦ λέει κάτι; Ἄκούω λέω κτύπος
Στὸ πλυσταριὸ μοῦ λέει πλένουν κομματῶν ρύπους
καὶ πρὶν καὶ σένα βάλουν στὴ μπουγαδοκοφίνα
θᾶσαι πῶς εἶσαι τώρα θεόστραβος κυφῆνα.

Ὅπως τὰ πάθη ὅλα μέσα στῆς γῆς τὴ ζῆσι
σκοτίζουν τοῦ ἀνθρώπου τὴ σχετικὴ τὴν κρίσι
ἔτσι κι' ἡ ἁμαρτία μεσ' στὴ ψυχὴ σὰν μένη
τὴν κάνει καὶ τρικλίζει ὅπως οἱ μεθυσμένοι.

Ὅλα τῆς γῆς τὰ πάθη ἔχουν σκοπὸ τὴν ὕλη.
Σκοτίζουν τὸ μυαλὸ σας, σὰς σώνουν τὸ καντῆλι
καὶ κάθε ἁμαρτία τὴν κουβαλοῦν τὰ πάθη
κι' ἔτσι θὰ χάσῃς τώρα τ' ἀγὰ μὲ τὸ καλάθι.

Τί ἡ ψυχὴ σου εἶναι σὰν δῆς θὰ τὸ πιστέψῃς.
Φακὸς ἀποτυπῶνων ἐπάνω του τῆς σκέψῃς
καὶ κάθε πρᾶξις ποῦνα μὲ σκέψι γινομένη
φαίνεται στὴν ψυχὴ σου ἐπάνω τυπωμένη.
(Ἀκολουθεῖ)

PENIES..... CHICAGO, ILL.

Ὡ, Σικάγο πρώτη πόλις
πῶς δὲν σ' ἔπιασε πανώλης. Θὰ ἔλεγεν ἴσως ὁ ποιη-
τῆς ἂν πρόφθανε ἐννοεῖται νὰ ζοῦσε μόλις ἀντίκριζε
ἀπὸ δύο ὥρες μακρὰ τὰ περίφημα σφαγεῖά του.

Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ ποῦ βλέπω τὸ Σικάγο, τὸ ἴδιο
ὅπως τ' ἄφησα τὴ δευτέρη καὶ ἀπαράλλαχτο καθὼς τὸ
προτογνωρίσια.

Δὲν ἄλλαξε σὲ τίποτε ὅπως δὲν ἀλλάζει τίποτε στὸν
κόσμον ἐδῶ κάτω καθὼς εἶπε καὶ ὁ ποιητῆς ἐκτὸς ἀπὸ
τὰ γουρνοτσάρουχα ποῦ γίνονται γιὰ μερικοὺς λουστρί-
νια ἀφήνον ὅμως καὶ κείνα τῆς φουντές των τῆς ὁποῖες
δὲν βλέπουν μὲν οἱ κάτοχοι γιατί ἡ ὄρασις των φθάνει
ὡς τὴ μύτη τους, παρατηροῦν ὅμως οἱ ἄλλοι οἱ μὴ πε-
ριαγλειφόμενοι.

Ἐχει τῆς ἴδιες ἐλεθέτες τῆς ἀκάθαρτες ποῦ σοῦ θυ-
μίζουν τὸν ἱστορικὸ Λαβύρινθο κι' ἀναζητᾶς τοῦ κάκου
τὸν Ἀριάδνειο μ ὦ τ ο, ἂν δὲν τὸν ἔχῃς μαζί σου
ὑπὸ μορφήν φίλου ὅπως τὰ βράδνα συνέβαινε μὲ μένα.

Ἐχει τὰ ἴδια κτίρια μεσ' στοὺς ἐμπορικὸς ἰδίως μα-
χαλάδες, μπουτζουρωμένα σπίτια ἀπ' τὸν καπνὸ τῶν
φουγάρων κι' ἀπὸ τὴν καταχνιά. Μιὰ μικρὴ παραλλα-
γὴ Λονδίνου δίπλα ἀπὸ τὸν Τάμεσι τῆς χεμωνιατικῆς
ἡμέρας.

Εἶδα τὰ ἴδια κάρρα ποῦ μέσα τους οἱ ἐπιβάτες σοῦ
φαίνονται σὰν πωστομένοι κοληρὶ μεσ' στὸ βαρέλι καὶ
περπάτησα μετὰ φόβου θεοῦ πάλι πάνω στὰ ἴδια πεζο-
δρομια στοὺς δρόμους τῆς Μαρκέτας μὲ τῆς ἀχόρ-
ταγες ἐκεῖνες ἀνθρωποπαγίδες ποῦ κληρονοῦνε τὸν
ἀμέριμνο διαβάτη μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα νὰ καταποῦν
τὰ πόδια του.

Δὲν εἶναι ὁμορφὴ ἡ πόλις τοῦ Σικάγου.
Τὰ 9)10 εἶναι ἕνας ἀπεραντος τενεκὲς σκουπιδιῶν
εἰς τὸν ὅποιον μπορεῖς νὰ οἰξῆς ὅτι θέλεις ἐκτὸς ἀπὸ
τὸ σάλιο σου. Πρόσεξε ξένη. Τὴ στιγμὴ ποῦ θὰ φτύ-
σῃς στὸ δρόμο ἀντὶ νὰ φτύσῃς τοὺς ὑπευθύνους γιὰ
τοὺς δρόμους τοῦ θὰ ἀισθανθῆς στὸν ὄμο τὸ βαρὺ
χέρι τοῦ Ἀστυφύλακος καὶ στὴν τσέπη τὸ δικαστικὸ
νιστέρι ποῦ θὰ σοῦ πάρῃ μὲ τὴν πρώτη παρακέντησι
πέντε ἀγγίγιες, ἂν ἀγαπᾶς δολλαρικὸ αἶμα γιὰ νὰ τρα-
βᾶς ὕστερα τὰ μολλά σου, ἔὰν δὲν εἶσαι φαλακρὸς,
σὰν κάποιον φίλον Σικαγιανὸ ποῦ γιὰ τὴν κοκκινάδα

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America \$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada . . . \$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

του μου φαίνεται ο κόσμος πώς τον καλεί. . . . γαυφόλο.

Το Σικάγο είναι ή μεγαλύτερα σε έκταση πόλις της Αμερικης χωρίς όμως να είναι και ή πολυαριθμότερα. Μάκρος μόνον άπεραντο, άτέλειωτο πράγμα που μ' έκανε—σε κάποια κυρία Σικαγιανή που γνώριζε την Τουρκική όταν με ρώτησε για τας έντυπώσεις μου άπ' το Σικάγο,— να παραδώσω το Τουρκικό ρητό «ουζούν άντάμι μπουνταλά όλιος εις

—Κουζούμι μαντάμι μισαλά. . . . γελοίο.

Το κλίμα του έλεινó. Κράμμα ζώνης πολιτικής και διακεκαυμένης. Το καλοκαίρι ζέστη σκυλίσια και το χειμώνα τέτοιο κρύο που πρέπει να πάρης γούνα για να μην αφήσης το τομάρι σου.

Υπάρχουν είναι αλήθεια και μερικες όμορφες, πολύ όμορφες συνοικίες στο Σικάγο, μα είναι τόσες λίγες όσοι είνε φέτος και οι μπακάληδες στην Αμερικη που πωλούν άνόθεντο λάδι.

Δέν είναι όμορφη πόλις έν τώ συνόλω το Σικάγο. Τα πάγκα του όμως δέν τάχει καμιά άλλη Αμερικανική πόλις. Θαυμάσια πάγκα τα όποια όμως προτού να ιδής πρέπει πρώτα να πιάσης ή μάλλον να βουλώσης τη μύτη σου όταν εισαι δηλαδή υποχρεωμένος να περάσης μέσ' από την άκτίνα των σφαγείων του τα όποια κατέχουν το κέντρον της πόλεως για να στέλλουν έτσι στα 4 σημεία του όρίζοντος επί πτερωών άνέμων την έμετοπρόξενον όπως θα έλεγεν ο Μελαχροινός δυσωδιαν και τ ρ ι σ ω δ ι α ν τ ω ν .

(Έλεται συνέχεια)

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΙ. ΕΛΑΦΡΟΝ ΕΝΤΑΥΘΑ

Άφού, φίλε μου, εισαι φτωχός και δέν μπορείς να βγάλης έφημερίδα γιατί γι' αυτή τη δουλειά μυαλό μονάχα δέν χρειάζεται—τότε για να γίνης σοβαρός πρέπει ή ν' άποφασίσης να παντρευθής ή ν' αφήσης γένεια.

ΒΗΤΑ. ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΝ.— ΣΙΚΑΓΟΝ.

Δέν βγαίνει τίποτε άπ' το ότι αγάητες πολλές φορές στη ζωή σου. Της απολαύσεις όλες της ζωής της έχει κάθε μέρα ο άνθρωπος και όμως μ' όλη τη χρησι που κάνει δέν βρίσκει καμιά διαφορά σ' αυτές. Αυτές μωνάχα βρίσκουν σνν τώ χρόνω διαφορά στον άνθρωπο.

Όσον άφορά το δεύτερο ζήτημα άν ή γυναίκα που σκοπεύεις να πάρης είναι σαν κείνη που πήρα εγώ σε συμβουλευώ φίλε μου το καλό που σου θέλω να μη την πάρης, γιατί άν σουδρη καμιά φορά ή βρεξίς να χωρίσης δέν θα βρής λόγο διαζυγίου.

ΠΡΟΑΗΠΤΙΚΟΝ.— ΝΤΙΤΡΟ-ΙΤ.

Όταν βλέπης στον ύπνο σου πώς σουφυγε ή γυναίκα σου είναι κακό γιατί σαν ξυπνήσης το πρωί ή τη νύχτα—αυτό έξαρτάται από το κλώστημα που σου κάνει—θα την βρής δίπλα σου. Καλό είναι να δής πώς σουφυγε μόνον στα ξύπνα σου.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΝ.— ΕΝΤΑΥΘΑ.

Άπ' το Χρηματιστήριο βγαίνουν κερδοσιμένοι μόνον οι Μπρόκερς. Η μεσιτεία τους είναι ό,τι το βιδάνιο για τα χαροπαίγνια. Έμεις προτιμούμε το πάκερ εις το όποιον είναι ή αλήθεια ότι δέν κερδίζουμε, αλλά δέν χάνουμε και πολλά όποτε εϊμεθα πάντα κερδοσιμένοι.

ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΝ ΑΙΜΟΧΑΡΗ. ΚΑΗΒΕΛΑΝΤ.

Σε πολιτικές και στρατιωτικές άπαντήσεις δέν δίνουμε καμιά άπάντησι. Έμεις λέμε πάντοτε σαν το Σόλωνα «Μηδένα πρό του τέλους. . . . μ α γ α ρ ι ζ ε σ

THE ONLY ROAD FOR RUSSIA

The appearance of a Japanese force at Vladivostok to guard American and other supplies sent to that port for Russia, is a danger signal on the road that Russia is traveling. The significance of the move by Japan is emphasized by the reports that Chinese troops have been marched to Harbin to help in protecting the Trans-Siberian railway from Bolshevik attacks.

By making these measures for policing by foreign powers necessary, Russia is putting herself in the "sick-man-of-Europe" class. She is taking her place beside Turkey as a grave problem that must be solved, not from within but from without.

Japanese police activity in Siberia is one of the necessities of the future that looms large upon the horizon of a disordered Russia. There is no indication that Japanese policy in its latest phase lacks the sanction of the United States, Great Britain and France. As the member of the entente nearest to the scene of needed action, Japan is the logical instrument for the carrying out of entente policy in Siberia. There is no intelligent Russian, however, who can fail to realize the grave possibilities that would lie in the wake of an occupation of Siberian territory by Japan.

If Russia, under the pressure of the Bolshevik regime, should make a separate peace with Germany she would by that act become an ally of Germany. She would not only definitely release large German forces to be transferred to the west fronts, but she would open enormous sources of food supplies to the Germans. And by becoming even an unwilling ally of Germany, Russia would impose upon the entente the task of adopting vigorous measures to block the advantages that would accrue to Germany under such an arrangement.

On the other hand, this is the sort of thing that awaits Russia at the hands of Germany, if the London "Times" with any degree of accuracy summarizes the peace terms offered to the Bolsheviki:

Germany to have control of the Russian wheat market for fifteen years.

All German goods to be admitted to Russia duty free.

No territory now occupied by Germany to be surrendered.

Russia's only safety lies in adhering to the entente. The alternative road would lead to disasters of a magnitude so appalling as to throw into the shadow even the terrible reverses which the Russian people have suffered in the past.

There are signs that the constructive forces of Russia realize this fact and are seeking to avert the ultimate misstep.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

«Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΥΛΩΝΟΥΣ»

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου.)

—Στους όρισμούς σου, Δέσποτα, απήτησεν ο ψάλτης. Το πνεύμα σου επικαλέσομαι και ζήσομαι πάσας τας ήμέρας της ζωής μου έως άν τα τσουβάλια γένωνται γυαλιά καρφιά.— Μυλωνού! ε Μυλωνού!

—Όρσε άφέντη, απήτησε μα βροντερή φωνή από το πισινό, με το συμπάθειο, δωμάτιο του Μυλωνά και σε λιγάκι επρόβαλε νουίμενος ένας όγκος πάνω στα πόδια του όποιου έστηρίζοντο δύο άλλες μυλόπετρες ακόμα μεγαλύτερες από κείνες που άλεθαν το γέννημα των χωρικών της Πετσέτας.

—Φέρε, Μυλωνού, κρασί γλίγορα να κεράσωμε το Δέσποτα, ειπεν ο ψάλτης, που παρακαλει το Θεό να πληθαίνουν τα αγαθά της Πετσέτας που του δίνει της λειτουργίας κάθε Σάββατο βράδυ. Κόψε ένε μεζέ καλόν άπ' το σβέρκο, φέρε του ένα φρούτο της εποχής και κάνε κι έναν καφέ με μπουρμπουλίδρες σαν εκείνον που πίνει ο Πέτρος του Μπαριπα-Πανάγου από το Μαλιβράσι.

Σε όλο αυτό το διάστημα τα κορίτσια του Καμπαρέ δέν πήραν στην συνδιάλεξι κανένα ενεργό μέρος. Έκείνα κύταζαν τα βρονταρίδια του Μύλου που πήγαιναν τίκα τίκ τίκ τίκ, άδειάζαν της σακούλες του ενός και του άλλου, γελοούσαν, τραγουδούσαν και κάναν όλες εκείνες της δουλειές που κάνουν σιγήθως κορίτσια σαν του Καμπαρέ καλοθεσμένα άπ' τα γεννήματα του κόσμου.

Η Μυλωνού πάλι φινδώντας σαν φώκηνα πήγαινε κι έρχόνταν διαρκώς άπ' το δωμάτιο στο μύλο πότε με το κρασί, πότε με τα ποτήρια, πότε με τους μεζέδες και τα διάφορα άλλα φαγώσιμα που θάνοιγαν την όρεξι του Παπα και μαζί μ' αυτή και τους καταρράκτες της εύγλωττίας του για να τρέξη χειμωρροδώς ή σοφία σε παραβολές που κάνουν να γελά ο π α σ α πικραμένος που λέει ή παροιμία.

Ο Παπας όμως μόλις έμπήκε στη σκηνή ή Μυλωνού έπαψε πλέον να μιλά. Έκτύταζε σκεπτικώς τη Μυλωνού που έπηγαινοήρχετο και το μυαλό του φαίνεται πως υπέφερε πολύ από τη σκέψι που το βασάνιζε όπως μπορούσε κανείς να κρίνη από τα πόδια του που κινούντο τώρα άήσυχα δεξιά και άριστερά θαρρείς και ήσαν σακούλες με φλουριά.

Η Μυλωνού πάλι τον κύταζε κρυφά κάπου κάπου και χαμογελούσε με τρόπο, ο ψάλτης δέν έδινε καμια νυσσοχή τώρα πάρα πέρα από το άξάι που έβαζε στο τσουβάλι του και ο μόνος που γκρίνιαζε από καιρού σε καιρό ήταν ο φουκαράς ο ίδρυτης ο γάτος που κάθονταν κουλουριασμένος διαρκώς επάνω στα άδειανά τσουβάλια.

Η Μυλωνού είναι ή αλήθεια πώς δέν ήταν γραμματισμένη γυναίκα. Στα παλιά τα χρόνια καθώς ξερόμε όλοι μεις που γεννηθήκαμε στα χωριά ή γυναίκες δέν μάθαιναν καθόλου γράμματα και οι μυλωνάδες ξεραν λίγο περισσότερα από κείνα που ξερον σήμερα καμπόσοι μεγάλοι πατριώτες που βγάζουν στην Αμερικη Έφημερίδες προς χ ρ η σ ι ν του Έλληνισμού.

Ο κόσμος είναι ή αλήθεια πώς δέν άλλαξε και πολύ από κείνα τα χρόνια έως σήμερα. Η μόνη διαφορά της παλαιάς εποχής με τη σημερινή είναι ότι τώρα μαθαίνει μεν γράμματα περισσότερος κόσμος πάντοτε όμως οι Ποπάδες είναι οι σοφοί στα χωριά και στις πολιτείες που είναι σαν την Πετσέτα γιατί καθώς λέει ή Παροιμία «στούς στραβούς βασιλεύει ο μονόφθαλμος»

Ο κόσμος δέν άλλαξε σε τίποτε από τα χρόνια τα παλιά που όπως αναφέρει ο Αϊσωπος τα ζωα μιλούσαν μεταξύ των και με τους ανθρώπους έως την εποχή μας που μιλούνε στα πατριωτικά συλλαβητήρια.

Τα ίδια ήσαν και τότε όπως και στα δικά μας χρόνια και άν ετύχαινε σήμερα να ζούσε ο Παπας της Πετσέτας θα τον ακούγαμε κάθε μέρα να μās λέη τέτοιες σοφίες που θα παρακαλούσαμε το θεό ή να πάρη τ' αυτιά τα δικά μας ή να του κοπή εκείνου το ταϊνι για να μη πεθάνομε από συγκοπή της κοιλιακής χώρας, άρρώστειας ή όποια προέρχεται όταν σε γαργαλεύουν στα πόδια ή όταν διαβάσης σοβαρά πολιτικά άρθρα και στρατιωτικές κριτικές γραμμένες σ' έφημερίδα από άμφίβιον Παπα. (Έλεται συνέχεια)

Ε Μ Π Ρ Ο Σ ! !

Η τύχη χτυπά στην πόρτα όλων των ανθρώπων, αλλά μόνον εκείνοι που δέν κ ο ι μ ο υ ν τ α ι την τσακώνουν.

Όλοι είχαν ευκαιρία στη ζωή τους να κάνουν χρήματα, αλλά δέν είχαν θάρρος ή δέν έξετιμησαν την ευκαιρία όσον έπρεπε και την αφήσαν να φύγη.

Η επικροδεστέρα επιχείρησις, κύριοι, σήμερα είναι ν' αγοράσετε

Ρ Ω Σ Σ Ι Κ Α Ρ Ο Υ Β Λ Ι Α

Μη σās φοβίξει ή κατάσταση. Αί ταραχάι θα περάσουν, άλλ' ή Ρωσία θ α μ ε ι ν η .

Το Ρουβλι είναι δεμένο μαζί με την ψυχή του Ρωσικού λαού και για να χαθη αυτό πρέπει να σβύση ο Μουζίκος, να εξαφανισθη από τη γη ο Κοζάκος.

Πιστεύετε σε τέτοιο πράγμα;

Έμπρός! Μη χάνετε την ευκαιρία. Αγοράσατε ρουβλια τώρα που είναι σχεδόν στο τέταρτον της αρχικής αξίας των.

Δώσατε παραγγελίας BOORAS BROS.

5 BATTERY PLACE NEW YORK

Οι περισσότεροι εκατομμυριούχοι στην Αμερικη έγειναν από τα οικόπεδα.

Οι διάφοροι όμογενεις έπλούτισαν από ένα καλό μαγαζί, σε κεντρική θέση, με λογικό ένοίκιο και με συμφέρουσα λίστα.

Έλληνες! Σās δίδομε την ευκαιρία να κάνετε χρήματα.

Πριν αποφασίσετε ν' ανοίξετε μαγαζί ή ν' αγοράσετε οικόπεδα, σπάτια, έλατε να μās επισκεφθήτε.

Είναι συμφέρον σας. Δέν χάνετε τίποτε.

GREEK-AMERICAN REALTY CO., 203 ERIE BUILDING CLEVELAND, OHIO

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θέλεις στον κόσμο εύτυχής, χαρούμενος να ζήσης; Πρώτα απ' όλα την υγεία να μην παραμελήσης. 'Απ' του κορμιού τη μηχανή μιὰ ροδ' αν σταματήσει είν' αρκετή σιγά, σιγά στον τάφο να σε κλείση κι' όσα λεπτά κι' αν έκαμες που μ' αίμα τάχεις βγάλει θάρρη καιρός κακόμοιρε να τα γίεντήσουν άλλοι 'Αδυναμία συνεπώς τα νεύρ' αν σου ταράξη δυσκοιλιότης συνεχώς αν τύχη σε πειράξη άναμικός αν έγεινες και έχεις καρδοχτύπι αν έχης πονοκέφαλο, αν όρεξι σου λείπη για τὸ Μ α ν τ ζ ο υ ν ι φιλε μου αυτοστιγμει να γρα- ψης πριν ή άρρώστεια πάρει μπρός κι' έρθη καιρός να κλά- ψης.

ATHENIAN MANUFACTURING CO. 336 So. 2nd St. Philadelphia Pa.

ELLENIC FURNISHING Co. 601 6th AVENUE NEW YORK.

NEAI ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ Μεγάλη παρακαταθήκη όλων των άνδρικών ειδών. 'Υποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ό,τι είδος μεταξωτά έσώφ- ρουχα, τής εποχής καλοκαιρινά. Τιμαί όρισμένοι, άνεπίδεκτοι συναγωνισμού. ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 555 8th Avenue.

Δέν είναι μόσχος ή Μαϊού τριαντάφυλλα και 'γιούλια Είναι καφές του 'Οθωνος, καφές του Νικολούλια καφές της Μέκας άδολος, άγνός σαν την παρθένο, κι' αυτό σκορπίζει τ' άρωμα τὸ χλιομυρωμένο. 'Εάν λοιπόν για θεριακλής όπως έγω περνάς δοκιμασέ τον μιὰ φορά και θα με συχωρνας.

GREEK-ARABIAN COFFEE 352 Pearl Street, New York, City.

'Ατιόπλοια της 'Εθνικής, δελφίνια φτερωτά που αυλακώνουν τ' άλμυρά νερά καμαρωτά, Βαπόρια που τη θάλασσα κι' άγρια τη φιλοῦνε και παίζουν με τὸ κύμα της και την περιγελοῦνε με λούσο και νοικοκυριό, τηλεγράφο Μαρκόνι κι' ό ταξειδιώτης ναυλά του ελάχιστα πληρώνει. 'Ο Γαλανός κι' αυτά έδω και δίνει και εισπράττει πόναι κομμάτι μάλαμα και παραπάνω κάτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

K. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ 'Ιατρός 256 W. 44 ST. NEW YORK.

Λάδι Ξανθὸ 'Αιδινιού και λάδι Καλαμάτας που σου θυμίζει τὰ μαλλιά Ξανθής γαλανομάτας, λάδι άνθου άπόσταγμα και λάδι μυροδόλο, έληγαις-καρούδι Σάλανας κι' έληγαις από τὸ Βόλο τής 'Αχαίας τὰ υγρά τὰ μυρωμένα 'κείνα στοῦ Ρ α β α ζ ο ῦ λ α θα τὰ βρῆς και πάμφθινα και φθίνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK

ΕΙΔΗ ΣΤΙΑΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ PEPPAS & ALEX COMPANY Paco Bldg. CLEVELAND, OHIO.

167-169 W. Lake St. CHICAGO, ILL. ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

'Η φτίνεια τρώει τον παρῶ μα σαν δέν έχης χρῆμα Δέν ήμπορείς σε βεβαιῶ να κάνης οὔτε βῆμα. Είναι πολλοί εισαγωγείς μα σαν τους 'Δριβα-Λέκας σ' όλον τον κόσμο στην τιμή δέν θάρρης μήτε δέκα. Λάδια, έληγές, τυριά, καφές με φθίγνεια όσω πέρνει γιατ' όλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετροητοῖς τὰ φέρνει. LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

'Kiss me'. Δέν είναι μάγουλα σε ώμορφη Παρθένα που προκαλοῦν τὸ φίλημα σε χεῖλη διψασμένα. 'Kis me' τοῦτέστι φίλαμε σου λένε νέτα σκέτα όμως δέν είναι θηλυκά' άλλ' είναι σιγαρέττα. Καπνὸς Τουρκίας εὔγευστος και τής 'Ελλάδος πρώτης που κι' αν δέν εῖσαι θεριακλής σε κάνει ή ποιότης.

352 Donner Ave., MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟ 'ΜΥΡΟΝ Ν. ΖΑΡΠΑ'

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, έμπιοφύτην, άρμυρόφλεμια ('Αλοπική), ρευματισμούς, φαγοῦσαν, έξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα και πῶσιν τριχῶν, κρονολόγημα, χιονίστρες, αίμορροΐδες, βήχα χρό- νιον, κρονολόγηματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία του προ- σώπου.

Μαλακώνει τὸ πρόσωπο και γυαλίζει τὸ δέμα. Τιμή 25 σέντς, 50 σέντς και 1.00 δολλάριον. ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ», του ίδιου εφευρέτου.

Μαντζούνη κατασκευασμένο από άγνά φάρμακα, ρίζες, φλοιούς και φύλλα δένδρων.

'Ενδυναμιώνει τούς αδυνάτους και τούς άναμικούς. Θεραπεύει την δυσπεψίαν, την δυσκοιλιότητα, τον πονο- κέφαλον. Καθαρίζει τὸ αίμα, κάνει ώραίο πρόσωπο και κόκκινα μάγουλα.

Τιμή \$2.50

Γράψατε N. ZARPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Είναι τὸ Brand που κατέκτησε όχι μόνον την 'Ελληνι- κήν, αλλά και την Ξένη αγοράν στην 'Αμερικην. Είναι τὸ λάδι που βρίσκεις σχεδόν σε όλα τὰ Παντοπω- λεία και εισάγεται τώρα και στα Φαρμακεία άκόμα. Και ξερετε γιατί τὸ μὲν λάδι είναι α ο σ μ ο, δ υ ο φ ο ρ ε σ δ ι ὑ λ ι σ μ ε ν ο, ά γ ν ο, έ χ ε ι χ ρ ὠ μ α σ α ν κ ι χ ρ ι μ π α ρ ι, οι δὲ συσκευασταί του ζη- τῶν ε λ ά χ ι σ τ ο κέρδος. Τὸ μυστικὸ είναι. Πρώ- της τάξεως λάδι και τιμή φθινη.

SHEPPARD—STRASSHEIN CO. 688 W. Randolph St.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ

Διευθυντής 'Ελληνικῶν και 'Ιταλικῶν Προϊόντων.

'Ελληνικά και Τουρκικά αν θέλης προϊόντα χωρὶς να βρίζης έπειτα κάθε νεκρὸν και ζῶντα 'Αν θέλης σῦκα και τυριά και ραφινάτο λάδι και στο κρεβάτι ήσυχος να πέφτης κάθε βράδυ, εαν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλης να πάρης πίσω να λές: 'Απ' τούς Μικρούτσικους τούς Μπρόδους θα ψωνίσω» Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα είναι πιθανά. Θεός να μη τὸ δῶση μα αν ποτε άτομομπιλ στο δρόμο σε πλακῶση 'Αν μ' ένα κῶδι εὔρεθης είτε με δίχως χέρι και έχεις οικογένεια καρτέλι ποιός θα φέρη; Μέσ' στη ζωή σου δύστυχε τέτοια αν έρθη μέρα Οὔαι αν εισαι σύζυγος και αν σε λέν πατέρα. 'Εάν δέν θέλης συνεχώς στο δρόμο να πεθάνης στον Τζὸν Μαράκα πήγαινε ασφάλειες να κάνης. John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Πρώτης τυριά 'Ελληνικά και φέτα και κασέρι και κασκαβάι έξοχο ό Σιδεράκος φέρει. Είδος παντοπωλειακό, ότι ζητήσης ό,τι στο Σιδεράκο θα τὸ βρῆς τον βεροπατριώτη. 'Εληγές και λάδια και λοιπά όσα ό νοῦς σου βάλλει κι' ό παραγγέλλων τον παρῶ θα του προκαταβάλλη. C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

'Ο «ΣΑΤΥΡΟΣ» εις τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εις τὸ άριστοκρατικὸν Ξενοδοχείον ό «'ΕΡΜΗΣ».

Θέλεις βιβλία να χαρῆς, να λυπηθῆς, να φρίξεις; θέλεις στο φῶς τ' άληθινὸ τὰ μάτια σου να νοίξης από Τολστόϊ και Ούγκῶ, Πολέμη, Παλαμῶ ως τὸ μικρὸ τραγουδιστή και ως τὴ Χαλιμῶ; Εἰς του Κοιμέρου γράψατε ή σύρτε να τὰ βρῆτε γιατί άλλῶς σῶς βεβαιῶ θα μεταμεληθῆτε. G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

LIMPERT SALES COMPANY 47 W. 34th St., NEW YORK ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice boxes, Store fronts. Μηχανήματα όλων τῶν ειδῶν, Καθρέ- πτας etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffe Urns, Ice boxes, Silver ware, Aluminum ware Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings και Exhust fans.

Πρός δὲ αναλαμβάνομεν την τελείαν επίπλωσιν κα- ταστημάτων με τιμῆς συγκαταβατικῆς και δρους λογι- κούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ

'Οδοντοίατρός

47 West 39th Street New York

'Ωραι επισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.

Τὰς Κυριακάς 11—12.

'Αριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

M. A. ΝΙΚΑΣ

'Ιατρός

175 Lexington, Ave. New York.

'Αριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU

252 Chestnut St., Manchester, N. H.

Γυρεύεις ειδη άνδρικά είτε και γυναικεία για κάθε γούστο και τιμή, για κάθε ηλικία; Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινά ή μουσαμάδες, στέφανα γάμων λεμονιάς, βαπτιστικά λαμπάδες; Στοῦ Οικονόμου—Γάγαλη εὔθης να τὰ προμηθήσης όλα τὰ ειδη που ζητείς φθινα να τὰ ψωνίσης γιατ' έχουν πρώτης μαγαζι με ποικιλία, πλοῦτο που σαν τὸ βλέπεις στεκέσαι και λές μωρ' ε' είναι τοῦτο;

Ξενοδοχείον ὕπνου που φαί σου δίνει δωμάτιο που λάμπει σε νοικοκυρωσῆνη νερά ζεστά και κρύα, φῶς, ήλιο και άερα με τὴ δομάδα νοίκι μα και με την ήμερα Χοτέλ ή «ΚΑΛΛΙΘΕΑ» Ξενοδοχείον πρώτης ό Παπανδρέου τῶχει λεβέντης πατριώτης.

HOTEL KALITHEA

35 Gilbert St., Bridgeport, Conn.,

N. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

'Ιατρός.

14 East 38th St., NEW YORK

'Ωραι επισκέψεως 9—11 π. μ. 5—8 μ. μ.

Κυριακάς 9—12 π. μ.

'Αριθ. Τηλεφώνου Murray Hill 607.

Ποιὸ προίον 'Ελληνικὸν κι' 'Ιταλικὸ επίσης στο μαγαζι χρειάζεσαι να τὸ μεταπωλήσης; Λάδι άγνὸ και γκαραντί, κιχριμαρένιο λάδι; Θέλεις έληγές των Καλαμών, αλλά και τής 'Αμφίσης, Πρώτης τυριά του Παρνασσου να φῆς και ν' άπορήσης. Μόνον σ' αυτούς ν' άποτανηθῆς πῶναι παιδια τζιμάλι και παραλήδες έμποροι κι' εισαγωγείς μεγάλοι. Γράψε εὔθης στους άδελφούς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS

New Bowery and James Street New York.

K. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

'Ιατρός

136 E. 17th St., NEW YORK

Μίστερ κανεις δέν θα σε πῆ πως δέν θα πῆ και μόνο. ρούχα εαν επάνω μας δέν δῆ καλοραμμένα. 'Αν θέλης να συγκινήθῆ κι' ή άσπλαγγη 'Επιστή μόλις ντυμένο σε λῆς λές κι' εισαι φιγουρίνι στους Παπαγεωργίου Μπρός να τρέχης ταπεινά ρούχα να κάνης έμμορφα και καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.

600 Blue Island CHICAGO, ILL.